

စားတန်ခိုးရှင်၏ ဒဏ္ဍာရီ

ရေအောက် နန်းတော်

စာစဉ် ၄

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Dr — Panda

Chapter 1

သူစောင့်နေခဲ့တာ ...

နင့်တစ်ကိုယ်လုံး ရစရာမရှိအောင် စုတ်ပြတ်သတ် သွားပါတယ်။ သူ့အတွင်းကလီစာတွေပါ ထွက်ကျလာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖင်းဂျေ ခန္ဓာကိုယ်ကြောင့် ချက်ချင်း ပြန်လည် အနာကျက်ပြီး ပြန်ကောင်း သွားပါတော့တယ်။ သူ အခုခံစားမှုအာရုံတွေ ပြန်ရလာပါပြီ။

"အရမ်းကြောက်ဖို့ ကောင်းတာပဲ။ သူ့ရဲ့ အမြန်နှုန်း ... သူ့လက်ဝါးက ငါဘယ်လိုမှ ရှောင်လို့ မရဘူး၊ ခုနက လူဘီလူးကြီးတွေနဲ့ တခြားစီပဲ"

ဟို အနက်ရောင် အမွှေးရှည်နဲ့ သတ္တဝါကြီးက

"ငါ စောင့်နေတာ ကြာပြီ၊ ဘယ်လောက်တောင် ကြာပြီလဲဆိုတာ ငါ မသိတော့ဘူး၊ မင်း အနေနဲ့ ဒီစမ်းသပ်ချက် ချက်ကို မသေပဲ ကျော်ဖြတ်သွားရင် ရပြီ၊ မင်းငါ့ကို သတ်ဖို့ မလိုဘူး၊ ငါ့ကို တစ်ချက်လောက် အနောက် ယိုင်သွားအောင် ... ပြောရရင် ဒဏ်ရာ နည်းနည်းလောက် ရအောင် လုပ်နိုင်ရင် ရပြီ"

"မင်းကို နောက်ယိုင်သွားအောင်..."

" မဟုတ်ဘူး ... သေချာပြောရရင် မင်းငါ့ကို နည်းနည်းလောက် ဒဏ်ရာလေး ပေးလိုက်နိုင်ရင် ... ဥပမာ... ငါ့ရဲ့ အရေပြားကို ဖောက်နိုင်ရ

င် ငါသွေးထွက်လာမယ်၊ အခုဆို ရပြီ"

"ငါ မှတ်မိသလောက်ဆို အင်မော်တယ် ဂျူဟွာ နောက်ဆုံး တပည့် လက်ခံခဲ့တုန်းက လူ ဘဝယောက်လောက် ငါ့ဆီ ရောက်လာခဲ့တယ်၊ အဲ တုန်းက လူငယ်လေးတစ်ယောက်က အရမ်း အစွမ်းထက်တဲ့ တာအိုတံ ဆိပ်တော်ကို အသုံးပြုပြီးတော့ ဒဏ်ရာ ရစေခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါက ခြေ တစ်လှမ်းပဲ ဆုတ်ခဲ့ပြီး မလှဲချလိုက်ဘူး၊ ငါသာ လှဲချလိုက်ရင် ဒီလို အ ထီးကျန်တဲ့ နှစ်ပေါင်းများ စွာကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ မလိုတော့ဘူး၊ အထီးကျန် အချိန်တွေဟာ အရမ်းကို ကြောက်ဖို့ ကောင်းတယ်၊ ကြောက်ဖို့ ကောင်း တယ်"

ဒီလောက် နှစ်ပေါင်းများ စွာကို သာမန်အင်မော်တယ် တစ်ယောက် အသက် မရှင်နိုင်ပါဘူး၊ ကောင်းကင် တန်ခိုးရှင်သာ အသက်ရှင်နိုင်တာ ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီသတ္တဝါကြီးက ကောင်းကင်တန်ခိုးရှင်လည်း ဖြစ်ပုံမရပါ ဘူး။

"လာ ငါ့ကို ဒဏ်ရာရအောင် လာချစမ်းပါ၊ မင်း ငါ့ကို ဒဏ်ရာရစေခဲ့ ရင် ငါချက်ချင်း လဲကျသွားမှာ ..."

"ဒဏ်ရာရအောင်..."

မန်ဟိုကျိုးသွားတဲ့ လက်ချောင်လေးတွေ ပြန်ကောင်းလာပါတယ်၊ သတ္တဝါကြီးကတော့ ဘာမှ မပြောပဲ မန်ဟို ကြည့်နေပါတယ်။

"မင်းအစွမ်း အပြည့်နဲ့ သာ တိုက်ခိုက်လိုက်၊ ငါ လူတိုင်းကို ဒီအခွင့် အရေး ပေးခဲ့တယ်၊ တစ်ယောက်ယောက်က ငါ့ကို ဒဏ်ရာရစေတာနဲ့ ငါ လဲကျသွားမှာ ပဲ၊ ခက်တာက တစ်ယောက်မှ ငါ့ကို ဒဏ်ရာ မရစေခဲ့ သေးတာပဲ၊ တာအို တံဆိပ်တော် သုံးတုန်းက ငါ ဒဏ်ရာရခဲ့တာပဲ၊ ဘာ လို့ ငါမလဲကျမိတာလဲ၊ ငါဒီအခွင့်အရေး တစ်ခါ ဆုံးရှုံးခဲ့ပြီးတော့ ပြန်မ

ရတော့ဘူး"

ပြောရရင် ဒီအမွေးရှည် သတ္တဝါကြီးဟာ သက်ရှိမဟုတ်ပါဘူး၊ တည်ဆောက်ထားတဲ့ ဂိုလမ် တစ်ကောင် (စက်ရုပ်တစ်ကောင်ပါ)၊ ဂိုလမ်တွေဟာ ဖျက်ဆီးတာ အသတ်ခံရတာ မဟုတ်ရင် ဘယ်တော့မှ မသေပါဘူး၊ သူတို့ ဟာ သခင်ပြောသမျှ အကုန် သစ္စာရှိရှိ အမိန့်နာခံကြပါတယ်၊ သူက နှစ်ပေါင်းများစွာ အထီးကျန် ကျော်ဖြတ်လာရတော့ ရူးတော့မတတ်ဖြစ်နေပါပြီ၊ သူ အသက် မရှင်ချင်တော့ပါဘူး။

နင်ဆီမှာ က ကိုယ်ဖော့တံဆိပ်တော်နဲ့ နတ်ဘုရား လှုပ်ရှားမှု တံဆိပ်တော်တွေပဲ များ တာပါ၊ တခြား တာအိုတံဆိပ်တော်တွေက နှစ်ကြာလို့ အစွမ်း မရှိတော့ပါဘူး။

နင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်ပါတယ်။

"မိုးရေတစ်စက် ကျောက်တုံးဖောက်"

နင်ရဲ့ ဓားဦးဟာ သတ္တဝါကြီး အရေပြားကို ထိပြီး ရပ်သွားပါတယ်။

"မင်းအများကြီး လိုသေးတယ်"

"မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ငါမင်းကို သတ်ရမှာ ပဲ၊ နောက်တစ်ယောက် လာတာ ဆက်စောင့်ရတော့မှာ ပေါ့"

နင်က လက်မခံနိုင်ပဲ မိုးရေမျဉ်းတန်းနဲ့ ပိုးဖလံမီးတိုး ဓားသိုင်းကို အသုံးပြုပြီး ဆက်တိုက် တိုက်ခိုက် လိုက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သတ္တဝါကြီးကို ဘာမှ မဖြစ်စေခဲ့ပါဘူး။

သတ္တဝါကြီးက နင်ထက် အဆများစွာ မြန်ပါတယ်။

"ကြိုးစားမနေနဲ့၊ သေလိုက်တော့"

သတ္တဝါကြီး ပျောက်သွားပြီး နောက်ကို ခုန်ပြေးသွားတဲ့ နင်ရဲ့ နောက်မှာ ပေါ်လာပါတယ်။

နင်က သူ့ရဲ့ ရေမီးကြာပန်း ၃စုံကို ထုတ်ပြီးတော့ ကာကွယ်လိုက်ပေမဲ့ သတ္တဝါကြီး တိုက်ခိုက်မှု အစွမ်းက မလျော့သွားပါဘူး။

"မိုးရေစက် ကျောက်တုံးဖောက်..."

"ငါပြေးလို့ လည်း မလွတ်ဘူး၊ ကာကွယ်လို့ လည်း မရဘူး၊ ငါ အသက်ရှင်ဖို့ ကြံမှ ဖြစ်မယ်၊ သေစမ်း သေစမ်း၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ငါ ဓားနဲ့ ထိုးလို့ ရမဲ့ အားနည်းချက် ရှိတဲ့ နေရာ ရှိမှာ ပဲ"

"ကြိုးစားမနေနဲ့ "

သူ့ရဲ့ လက်ဝါးကြီးက နင်ရဲ့ ကာကွယ် တိုက်ခိုက်မှုတွေကို ဖျက်ဆီးပြီးတော့ နင်ရဲ့ ကိုယ်ပေါ်ကို ကျလာပါတယ်။

"ဝုန်း"

နင် သေခြင်း အငွေ့အသက်ကို ရလိုက်ပြီးတော့ သူ ဘာမှ မလုပ်နိုင်ပဲ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ပျက်စီးပြီး လွင့်သွားပြန်ပါတယ်၊ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပြန်တည်ဆောက်မှာ ဖြစ်ပေမဲ့ အချိန်က လိုပါတယ်၊ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ဘာမှ လှုပ်ရှားလို့ မရတော့ပါဘူး။

သတ္တဝါကြီးက စက္ကန့်ပိုင်းအတွင် နင်ရဲ့ အရှေ့ကို ထပ်ရောက်လာပါတယ်။

"သေလိုက်တော့"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး"

နင် ငရဲပြည်မှာ အဘွားမင်ရဲ့ အတိတ်မေ့ဆေးရည်ကို တွေးမိပါတ

ယ်၊ သူ ဒီဆေးရည်ကို မသောက်ချင်ပါဘူး၊ သူအသက်ရှင်ချင်ပါတယ်။

"ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ငါ ဘယ်လိုမှ အသက်ရှင်မှာ လဲ၊ ငါ့တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်ရှားလို့ မရတော့ဘူး၊ ငါ့မှာ နတ်ဘုရား စိတ်စွမ်းအင်ပဲ သုံးလို့ ရတော့တာ၊ ငါ့ရဲ့ နတ်ဘုရား စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ ဒက်နေ့ဓားတွေကို ကောက်ကိုင်ပြီးတော့ အနက်ရောင် သတ္တဝါကြီးကို ထိုးကြည့်ရမလား"

သူ့ရဲ့ နတ်ဘုရား စိတ်စွမ်းအင်ဟာ သံမဏိ သစ်ပင် ဂျန်ကို သတ်တုန်းက သစ်ပင်ကြီးတွေကို ဆွဲနုတ်နိုင်တာ ကျောက်တုံးကြီးတွေကို ပစ်ပေါက်နိုင်တာကြောင့် ဖင်းဂျေ ဇင်ကျန် နောက်ဆုံး အဆင့် တန်ခိုးရင်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ စွမ်းအားနဲ့ အလားတူ ပမာဏလောက်ကို ရောက်နေပြီဆိုတာကို သူ တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်၊ အရမ်းကို အစွမ်းထက်ပြီး အားအင်ကြီးလှပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါက ဘယ်မှာ သွားသုံးလို့ ရမှာ လဲ။

သတ္တဝါကြီး နင် ရှေ့ကို ရောက်လာပါပြီ။

"ငါ့မှာ ဒါတွေ ရှိသေးတယ်၊ အကုန်ထွက်ခဲ့"

သူရဲကောင်းဆန်စွာ သူ အော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

အဲဒါမှာ တင် သိုလှောင်ခန်း ရတနာတွေထဲက ဓားလုံမှော်ရတနာပေါင်း ထောင်နဲ့ ချီပြီးတော့ ပျံသန်း ထွက်ပေါ်လာပါတယ်၊ အားလုံးရဲ့ အဖျားတွေဟာ သတ္တဝါကြီးကို ချိန်ထားပါတယ်။

"ငါ့ရဲ့ ဇင်ကျန်ကီ တန်ခိုး သွားတော့....."

ဇင်ကျွန်ကီက မှော်လက်နက် ရတနာ ထောင်ကျော်ကို စီးဆင်းသွားပါတယ်။ မမြင်ရတဲ့ လက်ပေါင်း ထောင်ချီက ရတနာလက်နက်တွေကို ကိုင်ဆွဲလိုက်သလိုပါပဲ။ သတ္တဝါကြီးကို ချိန်ရွယ်ပြီး တိုက်ခိုက်ဖို့ အသင့် ဖြစ်နေကြပါပြီ။

နင့်အတွက် ရတနာတွေ အများကြီးကို ထိန်းချုပ်ရတဲ့ အတွက် သူ့ရဲ့ ဇင်ကျွန်ကီ အများကြီး အသုံးပြုရပါတယ်။ သူ့ရဲ့ သွေးကြောမကြီးဟာ ပေါက်ကွဲ စုတ်ပြတ်သွားပါတယ်။ သူ့အကြာကြီး ထိန်းချုပ် မတိုက်ခိုက်နိုင်ပါဘူး။

"သေလိုက်တော့"

ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ်ရပြီး မလှုပ်ရှားနိုင်တော့တဲ့ နင်က ရတနာတွေကို ထိန်းချုပ်ပြီး နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ် မာန်သွင်း အော်ဟစ်လိုက်ပါတယ်။

ရွစ် ရွစ် ရွစ် ရွစ်

ရွစ် ရွစ် ရွစ် ရွစ်

လက်နက်ပေါင်း ထောင်ချီဟာ တလက်လက်နဲ့ အခန်းတစ်ခုလုံး ပြည့်မတတ် ပျံသန်းပြီး သတ္တဝါကြီးဆီ တိုးဝင်သွားပါတယ်။ ဒါကို တွေ့လိုက်ရတဲ့ သတ္တဝါကြီးက လက် နှစ်ဖက်ကို ကားလိုက်ပြီး ရင်ဝကို ဖွင့်ပေးလိုက်ပါတော့တယ်။

"ဘုန်း..."

Chapter 1 ပြီးပါပြီ။

Chapter 2

ပဉ္စမမြောက် နန်းတော်ရှင်

ဒီလက်နက်ပေါင်း ထောင်ချီဟာ ဇင်ကျန်တန်ခိုးရှင် ထောင်နဲ့ ချီပြီး တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်ခိုက်လိုက်တာနဲ့ တူညီပါတယ်။ နင်ရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်ဟာ နတ်ဘုရား စိတ်အဆင့်ကို ရောက်နေတာမို့ သူ ဒီလောက် ရတနာများများကို ထိန်းချုပ်နိုင်တာပါ။

နင်သာ သာမန် ဇင်ကျန်ကီ ကျင့်စဉ် ကျင့်သူဆိုရင် ဒီလောက် အနာပြန်ကောင်း စွမ်းအား မပိုင်ဆိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီလိုမျိုး အစွမ်း ကုန်သုံးလိုက်ရင် သွေးကြောတွေ ပေါက်သွားပြီး ဒုက္ခိတ ဖြစ်သွားမှာ ပါ ၊ အခုတော့ သွေးကြောပေါက်ပေမဲ့ ဖင်းဂျီ ခန္ဓာကိုယ်ကြောင့် အစွမ်းပြ ည့်တဲ့ အခါကျရင် ပျက်စီးသွားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတွေက ပြန် ကောင်းသွားမှာ ပါ။

"ရွှစ်"

သတ္တဝါကြီးက မကာကွယ်သလို မရှောင်ရှားပဲ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ စောင့်စားနေပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ထိခိုက်သံတွေ ဆက်တိုက် ကြားလိုက်ရပြီး သူ လဲ ကျ သွားပါတော့တယ်။

"ငါ သူ့ကို ဒဏ်ရာရစေခဲ့လား"

နှင့် မျှော်လင့်ချက်နဲ့ စောင့်ကြည့် နေမိပါတယ်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးဟာ နှစ်ပိုင်းပြတ်လုမတတ် ရစရာမရှိအောင် စုတ်ပြတ်နေပြီး ဇင်ကျန်ကီလည်း တစ်စက်မှ မကျန်တော့ပါဘူး။

"ငါ ငါ... လုပ်နိုင်သွားပြီ ထင်တယ်... ငါ..."

အနက်ရောင် အမွှေးနဲ့ သတ္တဝါကြီး ထထိုင်လိုက်ပြီးတော့ သူ့ရင်ဝကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အရေပြားဟာ စုတ်ပြဲသွားပြီးတော့ အောက်က အနီရောင် ကြွက်သားတွေကို မြင်နေရပါတယ်။ သွေးနည်းနည်းကျ နေတဲ့ ဒဏ်ရာဟာ ချက်ချင်း ပြန်ကောင်းသွားပြီး အစိမ်းရောင် သွေးစလေးတွေပဲ မြင်ရပါတော့တယ်။

နှင့် မျက်လုံး ပိုင်းသွားပါတယ်။ ဒါသတ္တဝါကြီးက သွေးထွက်လာတာ လေ။

အောင်မြင်ပြီ။

သူ အောင်မြင်သွားပြီ။

"အဖေ အမေ ကျွန်တော် အသက်ရှင်ပြီ"

သူ မလှုပ်ရှားနိုင်မှုတွေ နာကျင်မှုတွေကို မေ့သွားပြီးတော့ ပျော်ရွှင်သွားပါတယ်။ သူ ဒီကပ်ဘေးကြီးကို ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပြီလေ။

"အာရူး..."

သတ္တဝါကြီး မာန်သွင်း ကြွေးကြော်လိုက်ပါတယ်။

"မင်းငါ့ကို ဒဏ်ရာရအောင် လုပ်နိုင်ပြီ၊ လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီ"

နှင့်လည်း တဖြည်းဖြည်း ထိုင်လိုက်နိုင်ပါပြီ။

နှစ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် အထီးကျန် ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ အတွက် သတ္တဝါကြီးဟာ ရူးသွပ်လုနီးနီး ဖြစ်နေပါတယ်။ နင် သနားသွားမိပါတယ်။

အချိန် တော်တော်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေကြပါတယ်။

နောက်ဆုံး သတ္တဝါကြီးက မတ်တတ်ရပ်ပြီးတော့ နင်ကို ပျော်ရွှင်စွာ နဲ့

"ကျေးဇူးပဲ သခင် အသစ်ကလေးရေ၊ ဒီ အင်မော်တယ် နန်းတော်ကို မြန်မြန် ပေါင်းလိုက်စမ်းပါ။ ငါတို့ ထပ်တွေ့ကြတာပေါ့"

ဟု နိုး

အနက်ရောင် သတ္တဝါကြီး နေရာမှာ တင် ပျောက်ကွယ် သွားပါတော့တယ်။

အချိန် တော်တော်ကြာတော့ နင်လည်း ဒဏ်ရာတွေ ပြန်ကောင်းလာပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ပေါက်ပြဲနေတဲ့ သွေးကြောမကြီးလည်း ပြန်ကောင်းသွားပါပြီ။ ဒါနဲ့ သူကြမ်းပြင်မှာ ပြန်ကျဲနေတဲ့ ရတနာတွေကို ပြန်ပြီး လိုက်စုပါတော့တယ်။

"ငါ ဒီ အဆင့် မသတ်မှတ်ထားတဲ့ ရတနာတွေကို အားကိုးရလိမ့်မယ်လို့ မထင်မိခဲ့ဘူး"

သူ့လိုမျိုး ရတနာပစ္စည်းထောင်ချီ ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ ဇင်ကျန် တန်ခိုးရှ

င် အကြောင်းကို သူကြားတောင် မကြားဖူးခဲ့ပါဘူး။

အခုလို ထိန်းချုပ်နိုင်တာက နတ်ဘုရား နုဝါရဲ့ ပုံရိပ်ဖော် တရားကျင့် စဉ်ကြောင့် စိတ်ဝိညာဉ်ဟာ အရမ်းကို သန်စွမ်းလာခဲ့ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဇင်ကျန် ဖြစ်နေပေမဲ့ စိတ်ကတော့ နတ်ဘုရား စိတ်အဆင့်ကိုတောင် ရောက်သွားခဲ့လို့ ပါ။

ဒီတော်ဝင် ရှုအင်ပါယာမှာ တောင်မှ နုဝါ ပန်းချီကားကို ယှဉ်နိုင်တဲ့ ပညာ မရှိလောက်ဘူး ဆိုတာကို နင် တွေးနေမိပါတယ်။

"ငါ အောင်မြင်သွားပြီ"

"စမ်းသပ်မှုတွေကို ကျော်ဖြတ်လိုက်နိုင်ပြီ"

နင် အရိုးစုတွေကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

"သေတဲ့ သူတွေက အရိုးတွေ ဖြစ်သွားတာပဲ၊ ခုနသတ္တဝါကြီး ပြော သလိုဆိုရင် ငါက သခင် အသစ်ပဲ"

နင် ဆက်မသွားပဲ ကြာပန်းပုံ ထိုင်ချပြီးတော့ အနားယူလိုက်ပါတယ်
။

တစ်ရက်လောက် နေတော့ သူ စွမ်းအင်တွေ ပြန်ပြည့်သွားပါပြီ၊ သူ ရှေ့နည်းနည်း လျှောက်လိုက်တော့ ထွက်ပေါက်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ပါ တယ်။

"ငါရောက်ပြီ ထင်တယ်"

သူ အသက်ရှူ ရပ်မတတ် ဖြစ်သွားပါတယ်၊ တံခါးတစ်ဖက်မှာ အရ မ်းကို ကြီးမားတဲ့ နန်းတော်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရလို့ ပါ၊ ယှဉ်လိုက်ရင် ခုန က စင်္ကြံလမ်းဟာ သေးသေးလေးပဲ ရှိပါတယ်။

နန်းတော်ကြီးရဲ့ ရှေ့က ခန်းမထဲမှာ တရားထိုင်ဖုံတွေ စီထားပြီး တော့ ထိုင်ဖုံတစ်ခုကို မိတာ ၃၀၀ ကျယ်ပါတယ်။ ဘယ်လို လူ့ဘီလူးမျိုးတွေက ဒီလို တရားထိုင်ဖုံတွေမှာ တရားကျင့်တာပါလိမ့်။ ခန်းမထိပ်ဆုံးမှာ ထိုင်ဖုံတစ်ခု ရှိပြီးတော့ နောက်မှာ ထိုင်ဖုံ ရာနဲ့ ချီ ရှိပါတယ်။ ထိုင်ဖုံတိုင်းက မိတာ ၃၀၀ ကျော် ကျယ်ဝန်းပါတယ်။

"အင်မော်တယ် ဂျူဟွာရဲ့ အင်မော်တယ် နန်းတော်..."

အင်မော်တယ်ဟာ လူသားက ဖြစ်သွားတာဆိုရင် ထိုင်ဖုံက လူသားအရွယ်ပဲ ရှိရမှာ ပေါ့။

"ဒါက အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။"

ခန်းမကြီး ဘေးတစ်ဖက်စီမှာ စင်္ကြံကျယ်ကြီးတွေ ရှိပြီးတော့ မိတာ ၃-၄ ရာ မြင့်ပြီး ကျယ်တဲ့ လျှောက်လမ်း နှစ်ခုပဲ ကျန်တဲ့ လျှောက်လမ်း ၃ ခုက ရှိပြီး မိတာ ၃၀၀၀ ကျော် မြင့်ပြီး ကျယ်ပါတယ်။ နန်းတော်ကြီးဟာ ပြောပြလို့ မရအောင်ကို ကြီးမား ခမ်းနားလွန်းလှပါတယ်။

နင်က ဒီနန်းတော်ကြီးနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင် သာ သာပဲ ရှိပါတယ်။

"ဟင်... ငါဝင်လို့ လည်း မရပါလား။"

နင် ဘယ် လျှောက်လမ်းကိုမှ ဝင်သွားလို့ မရပါဘူး။ မမြင်ရတဲ့ တံတိုင်း တစ်ခုက သူ့ကို တားဆီးထားပါတယ်။

ဒါနဲ့ သူ ဝတ်ပြု ထိုင်ဖုံကြီးတစ်ခုပေါ် တက်ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ၁.၆ မီတာပဲ မြင့်တဲ့ နင်နဲ့ မိတာ ၃၀၀ ကျော် ကြီးတဲ့ ထိုင်ဖုံနဲ့ ယှဉ်ကြည့်လိုက်ပေါ့။ နင် ရယ်မောလိုက်ပါတယ်။

"ဒါထိုင်လို့ ကောင်းသားပဲ"

"ထူးဆန်းတယ်၊ ငါ စမ်းသပ်မှု ၃ ခုလုံး ကျော်ဖြတ်ပြီးလို့ ဒီနန်းတော် ဝတ်ပြုဆောင်ကို ရောက် လာပြီပဲ၊ ဘာလို့ ဘယ်လမ်းကိုမှ ဝင်သွားလို့ မရတာလဲ၊ ငါဒီမှာ ပိတ်မိနေပြီ"

"မူလ ပိုင်ရှင်က စမ်းသပ်မှု ၃ခုကို ထားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး လား၊ သူ့ကို ဆက်ခံခဲ့သူအတွက် လေ"

တစ်ယောက်ယောက်က ဒီနန်းတော်ကြီးကို ထိန်းချုပ်နေပါတယ်။

နင် ဝတ်ပြုထိုင်ပုံမှာ ရေရွတ်နေတုန်း နန်းတော်လျှောက်လမ်း တစ်ခုကနေပြီးတော့ ကျွဲအိုမည်းမည်းကြီးတစ်ကောင် ထွက်လာပါတယ်။

ကျွဲအိုကြီးဟာ တော်တော်ကြီးကို ကြီးမား ရှည်လျားပြီးတော့ မျက်လုံးတွေဟာ အသက်မဲ့ နေပါတယ်၊ နင်ကို သေချာ လေ့လာနေပါတယ်။

"ဆရာကြီးက ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မေးခွင့် ရှိမလား ခင်ဗျာ"

ရေအောက် နန်းတော်ထဲက ထွက်လာတဲ့ ကျွဲမည်းကြီးဟာ သာမန်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

"ငါ... ငါ့ကို ဆရာကြီးလို့ မခေါ်စမ်းပါနဲ့ ၊ ငါက မှော်ရတနာတစ်ခုရဲ့ ဝိညာဉ် တစ်ကောင်ထက် မပိုပါဘူး"

"မှော်ရတနာရဲ့ ဝိညာဉ်..."

"မှော်ရတနာမှာ ဝိညာဉ် ရှိတယ်လား"

သူ မကြားဖူးပါဘူး။

"ငါက အင်မော်တယ် ဂျူဟွာ အမြဲဆောင်ထားတဲ့ မှော်ရတနာက ဝိညာဉ်ပဲ၊ ကလေး အများကြီး တွေးမနေနဲ့ ၊ မင်းအဆင့်နဲ့ ဆို ငါ့ရဲ့ မှော်ရတနာ ခန္ဓာကိုယ် ယူလာရင်တောင်မှ မင်းငါ့ကို ကိန့် ပေါင်းပြီး ယူလို့ ရမှာ မဟုတ်သေးဘူး"

အဆင့်မြင့်တဲ့ မှော်ရတနာတွေဟာ ပေါင်းတဲ့ အခါကျရင် ပိုပိုပြီး တော့ ခက်ခဲလာပါတယ်။

"ဒီ အင်မော်တယ် နန်းတော်ရဲ့ ပိုင်ရှင်တွေရဲ့ အခြေအနေလေး ပြောပြပါလား"

"သေပြီ၊ အားလုံး သေကုန်ပြီ၊ သေတာတောင် ဘယ်လောက် ကြာလှပြီလဲ မမှတ်မိတော့ဘူး"

"ဒီလောက် နှစ်တွေ စီးဆင်းလာတဲ့ အချိန်မှာ ငါ အမြဲတမ်း ဇင်ကျန်တန်ခိုးရှင်လေးတွေနဲ့ ဇီဖူ တန်ခိုးရှင်လေးတွေကို ဒီကို ပို့ပို့လိုက်တယ်၊ ကံဆိုးတာက တစ်ယောက်မှ မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး၊ သူတို့ သွားနိုင်တာ တတိယမြောက် စမ်းသပ်မှုအထိပဲ၊ အဲ့မှာ သေသေသွားကြတယ်၊ မင်းကတော့ နတ်ဘုရားစွမ်းအင် သိပ်သည်းမှု ထင်သလောက် မရှိပဲနဲ့ အောင်မြင် သွားခဲ့တယ်၊ ဒါ အံ့ဖွယ်တစ်ပါးပဲ"

"မင်းရဲ့ ဝိညာဉ်က ဒီအဆင့်တောင် ရောက်နေပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မင်းသုံးလိုက်တဲ့ ပညာတွေက တော်တော်ကို ညံ့တယ်၊ နည်းလမ်းတကျ မရှိဘူး"

"ရတနာ ထောင်ချီပြီးတော့ ဦးတည်ချက် တစ်ခုတည်းကို တိုက်ခိုက်ရင် ဘယ်ရန်သူမဆို ရှောင်မှာ ပဲ၊ ဟို ကျောက်စက်ရုပ်က ရူးသွပ်သလောက်ကို ဖြစ်နေလို့ မင်းရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို ရင်ဖွင့်ပြီး ခံလိုက်တာ၊

ဒါကြောင့် မင်း အောင်မြင်သွားတာ"

"ကျောက်စက်ရုပ် အဲဒါ ကျောက်စက်ရုပ်လား"

နင် သူ့အဖေရဲ့ အရင်က ကျောက်စက်ရုပ်တွေနဲ့ လေ့ကျင့်ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု အနက်ရောင် သားမွေးနဲ့ သတ္တဝါကြီးက အသွေးအသားတွေ ပါရှိသာမက စကားပါ ပြောနိုင်နေပါတယ်။

"ဂိုလမ် (ကျောက်စက်ရုပ်)က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စကားပြောနိုင်ရတာလဲ"

"ကလေး မင်း ဘယ်လောက်တောင် သိထားလို့ လဲ၊ လောကမှာ ဂိုလမ် အမျိုးအစား အများကြီး ရှိတယ်။ ဒီဂိုလမ်က ဝိညာဉ် ထည့်ထားတဲ့ ဂိုလမ်ပဲ။ ဝိညာဉ်ကို ထည့်ပြီးသွားရင် သူက အသိဉာဏ်ပါ ရှိ လာပြီးတော့ စကား ပြောလာနိုင်တယ်။ ကမ္ဘာနဲ့ တစ်သားတည်း ဓားသိုင်းတို့ ပိုပြီးတော့ နက်နဲတဲ့ ပညာရပ်တွေ လုံသိုင်း ဆေဘာ ဓားသိုင်း ဒါတွေကို အသုံးပြု လာနိုင်တယ်။ ပြောရင် အစွမ်းက အဆ အများကြီး တိုးလာတာပဲ"

"ဒါပေမဲ့ ဂိုလမ်ထဲ ထည့်ထားတဲ့ ဝိညာဉ်ကတော့ ဘယ်တော့မှ ပြန်မမွေးဖွား လာနိုင်တော့ဘူး၊ ဒါ နှိပ်စက်နည်း တစ်မျိုးပဲ၊ ထာဝရ နှိပ်စက်နည်းပေါ့"

"မင်းလည်း အစွမ်း မနိမ့်ပါဘူး၊ မင်းရဲ့ အနီရောင် ကောင်းကင် ကိုးဆင့် ကျင့်စဉ်ကို ကြည့်ရတာ မင်း အဆင့်လေးကို ရောက်သွားပြီ၊ ဒီ ပညာက အရမ်းကို အစွမ်းထက်တဲ့ ပညာရပ်ပဲ၊ မင်းက အခု လတ်တလောမှ အဆင့် မြင့်သွားတာ ဖြစ်ပြီးတော့ အသက်က ရှိလှ ၁၀နှစ် ၁၁နှစ်ပေါ့"

"ဆရာကြီးက အမြင် စူးရှလှပါတယ်"

"ဘာနှစ်ပါ"

"ဒီလို ပါရမီရှင်မျိုးကို တော်ဝင်ရှုအင်ပါယာက ရှိမှန်းသိရင် အစွမ်းကုန် ထောက်ပံ့ပေးပြီးတော့ မွေးမှာ ပဲ၊ သူတို့ တွေ မင်းကို အင်မော်တယ် ဂျူဟွာဆီကို လာပြီး တပည့်ခံခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး "

"မင်းရဲ့ အနာဂတ်ဟာ ခန့်မှန်းလို့ မရအောင် တောက်ပနေတယ်"

"ငါမင်းကို ဂုဏ်ပြုစကား ပြောရဦးမယ်၊ မင်းက အင်မော်တယ် နန်းတော်ရဲ့ ၅ ယောက်မြောက် အရှင်သခင် ဖြစ်သွားပြီ"

Chapter 2 ပြီးပါပြီ၊
